

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-190/13

Priština,

06. maj 2015. godine

U postupku:

F. F.

Istog

Žalilac

protiv

D. A.

Srbija

Tuženik/Podnosilac zahteva

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Rolandus Bruin, EULEX sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/133/2011, od dana 07. decembra 2011. godine, u predmetu KPA40955, nakon zasedanja održanog dana 06. maja 2015. godine, donosi sledeće

PRESUDA

Odbacuje se kao neprihvatljiva žalba F. F. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/133/2011, od dana 07. decembra 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmet pod brojem KPA40955.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 30. maja 2007. godine, D. A. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), u svojstvu nosioca imovinskog prava, podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) povodom potvrđivanja njegovog imovinskog prava i ponovnog poseda parcele br. 393, u površini od 0ha 4ar 40m², upisane u posedovnom listu br. 4, Katastarska zona Mojstir, Opština Istok (u daljem tekstu: imovina u zahtevu).
2. Podnosilac zahteva izjavljuje da je nasledio imovinu od svog dede, M. A., te i da je ista uzurpirana od strane nepoznatog lica. Među ostalog, on takođe potražuje naknadu za korišćene imovine u zahtevu.
3. U prilogu imovinskom zahtevu, podnosilac zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenat:
 - Posedovni list br. 4, od dana 04. februara 2002. godine, izdat od strane Odeljenja za katastar Opštine Iskok;
 - Rešenje o nasleđu T.nr.195/06 od dana 28. marta 2006. godine, izdato od strane Opštinskog suda u Boru, Republika Srbija. Na osnovu ovog rešenja podnosilac zahteva je proglašen naslednikom njegovog dede, M. A., među kojima je takođe i imovina u zahtevu (katastarska parcela br. 393);
 - Izvod iz matične knjige podnosioca zahteva br. M-07-200-8/4066 od dana 17. novembra 2005. godine, izdat od strane Republike Srbije;
 - Izvod iz matične knjige umrlih M. A. (dede podnosioca zahteva) br. 07-203-5-98/2008-III, od dana 24. septembra 2008. godine, izdat od strane Republike Srbije;
 - Lična karta br. P 118.464 izdata dana 16. oktobra 2000. godine, od strane Republike Srbije.
4. Ekipe za verifikaciju je pozitivno verifikovala sva ova dokumenat osim rešenja o nasleđu.
5. Dana 02. aprila 2008. godine, KAI Ekipe za obaveštenje je otišla na mestu na kome se nalazila imovina u zahtevu i postavila znak koji je indicirao da je imovina predmet zahteva, te i da zainteresovane strane trebaju podneti odgovor u roku od 30. dana. Nađeno je da je imovina (komercijalna bez zgrada, zemljište/šuma) uzurpirana. Dana 01. jula 2010. godine, KAI, je putem objavljivanja u KAI Listu za obaveštenje br. 3 i Biltenu UNHCR kancelarije, potvrdila obaveštenje imovinskog zahteva.
6. Na osnovu izveštaja o komunikaciji od dana 19. maja 2009. godine, jasno se vidi da se podnosilac zahteva složio da zahtev koji je on podneo u KAI bude procesuiran na ime njegovog dede, M. A. (pošto

podnosilac zahteva nije dostavio nijedan dokument kojim bi dokazao smrt njegovog dede). Ovo znači da je u daljem postupku pred KAI/KIZK nosilac imovinskog prava bio M. A. (u daljem tekstu: nosilac imovinskog prava) a ne podnosilac zahteva. Dok na osnovu drugog izveštaja od dana 15. oktobra 2010. godine, može se primetiti da je podnosilac zahteva izjavio da je Č. A. – njegov otac, bio jedini sin M. A. te da on nije imao nijednog drugog naslednika.

7. Pošto niko nije odgovorio na obaveštenje, imovinski zahtev je tretiran kao nesporan.

8. Dana 07. decembra 2011. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je donela grupnu odluku KPCC/D/A/133/2011, kojom je potvrdila imovinsko pravo nosioca imovinskog prava nad imovinom, gde je takođe potvrdila njegovo pravo na ponovni posed navedene imovine.

9. Dana 18. oktobra 2012. godine, odluka KIZK je uručena podnosiocu zahteva. Podnosilac zahteva je istog dana podneo zahtev u KAI za administriranje imovine u zahtevu.

10. Dana 18. jula 2013. godine, F. F. (u daljem tekstu: žalilac) podneo je žalbu na KIZK odluku KPCC/D/A/133/2011, od dana 07. decembra 2011. godine, povodom imovine u zahtevu. Na osnovu formulara žalbe, žalilac u potpunosti napada odluku KZIK.

11. Žalilac je priložio žalbi njegovu izjavu (bez datuma i broja) potpisanu od strane 5 (pet) lica u svojstvu svedoka [A.(R.) M., S. (A.) A., B.(I.) Z., H. (I.) Z. i N. (I.) M.] iz sela Mojstir, Opština Istok.

12. U svojoj izjavi, žalilac je izjavio da se u 1980. godini, kada je njegov otac (V. F.) bio živ, njegova porodica se za stalno preselila u selo Mojstir, Opština Istok (na mestu gde je nađena imovina u zahtevu). Nakon toga, žalilac izjavljuje da je negde na početku 80-ih, njegova porodica kupila imovinu u zahtevu (kao i drugu parceli pod brojem. 394) od kupaca: G, M, M, I, R, J i R. A. (u daljem tekstu: prodavci). Pre nego što je njegova porodica kupila imovinu u zahtevu (i drugu imovinu) od kupaca, žalilac izjavljuje da je u 1954-1956. godini M. A. (otac prodavaca) kupio istu (imovina u zahtevu) od njegovih rođaka M. A. (nosioca imovinskog prava) i Ž. A.

13. Žalilac je takođe izjavio da je imovina u zahtevu koju je njegova porodica kupila od strane gore navedenih prodavaca u stvari upisana na ime M.A. (nosioca imovinskog prava) i Ž. A. (naj verovatnije njegovog brata). Na osnovu žalioca, kupoprodajna cena (u iznosu od 240.000,000 dinara) imovine u zahtevu je u potpunosti isplaćena u to vreme (što znači u početku 80-tih).

14. Što više, žalilac izjavljuje da su sačinili privatni ugovor povodom kupoprodaje imovine u zahtevu, ali je isti nestao tokom rata u 1999. godini. Na osnovu žalioca, oni su ispunili sve ugovorene uslove po dogovoru. On dalje dodaje da zbog političke situacije na Kosovu nisu bili u mogućnosti i da zaključe formalni ugovor overen pred nadležnim sudom. Od tada, po njemu, njima je predat posed imovine, korišćenje i činjenična svojina. Na kraju izjave žalioca, dodati su potpisi gore navedenih petoro (5) lica u svojstvu svedoka (lične karte dole potpisanih lica su priložene žalbi).

15. Kao što je gore navedeno, osim informacije da je žalba uložena na odluku KIZK u potpunosti, žalilac je žalbi izjavi iste naloge kao pred KAI. Što više, žalilac u žalbi niti zahteva a niti traži bilo šta od Suda.

16. Žalba je uručena bratu podnosioca zahteva (u daljem tekstu: tuženik) R. A., dana 21. oktobra 2013. godine, a ne njemu zbog njegovog zdravstvenog stanja. Dana 04. novembra 2013. godine, brat tuženika, R. A, podneo je iskaz br. 241 od dana 26. oktobra 1981. godine, iz matične knjige rođenih njegovog brata i njegovu ličnu kartu br. 461803 izdatu dana 10. marta 2008. godine od strane Republike Srbije. Tuženik i njegov brat nisu podneli odgovor na žalbu.

Nalazi suda:

17. Žalba je prihvatljiva.

18. U smislu člana 12.1 UNMIK Uredbe o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu zamenjenu Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: Zakon br. 03/L-079), u roku od trideset (30) dana od dana kada Kosovska agencija za imovinu obavesti strane o odluci komisije o zahtevu, strana može uložiti žalbu. Dodatno, član 176.1 i 177.1 Zakona o parničnom postupku predviđa da pravo ulaganja žalbe pripada strankama u prvostepenom postupku.

19. U konkretnom slučaju, žalilac nije bio stranka u prvostepenom postupku pred KIZK.

20. Prema tome, pravo žalioca da uloži žalbu na spornu odluku zavisi od toga da li je stranka bila valjano obavestena povodom imovinskog zahteva. Način obaveštenja imovinskog zahteva u ovom postupku je predviđen članom 10.1. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Na osnovu ove odredbe, Izvršni sekretarijat obaveštava i prosleđuje kopije imovinskog zahteva bilo kojem licu, osim podnosiocu zahteva, koje trenutno uživa ili tvrdi da ima prava nad imovinom koja je predmet imovinskog zahteva te čini razumne napore da obavesti bilo koje lice koje može da ima pravni interes nad imovino.

21. Dana 02. aprila 2008. godine, KAI je postavila znak za obaveštenje imovini sa zakonski traženim informacijama povodom imovinskog zahteva na albanskom, Srpskom i Engleskom jeziku. Ovo je dokumentirano na osnovu izveštaja KAI ekipe za obaveštenje, fotografija, i skice lokacije imovine u zahtevu. Fotografije dokazuju da je znak postavljen na ravnoj površini, otvorenom prostoru, gde se znak može jasno videti.

22. Žalilac navodi da je imovina u zahtevu svo vreme bila u posedu njegove porodice. Kao posledica toga, nema indikacija da nisu mogli da primete znak i da nisu bili obavesteni povodom imovinskog zahteva.

23. U zaključku zasnovanom na gore navede okolnosti, Vrhovni sud smatra da je žalilac bio u mogućnosti da bude obavestjen o postupku i predstavi odbranu u prvom stepenu. Pošto nije odgovorio na imovinski zahtev u zakonom vremenskom roku i stoga bude stranka u postupku pred KIZK, njemu nije dozvoljeno da uloži žalbu pred Vrhovnim sudom na odluku KIZK. Prema tome, žalba se odbacuje kao

neprihvatljiva u smislu člana 13.3 (b) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 (takođe vidi član 196 i 195.1 (a) Zakona o parničnom postupku)

24. Kao posledica toga, Vrhovni sud odlučuje kao u izreci presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih i vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Esmā Erterzi, EULEX sudija

Rolandus Bruin, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar